

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/109/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213653
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1312213653.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Beatou Farkašovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.
Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na Okresný súd Bratislava III dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 175,- eur, titulom nesprávneho úradného postupu, ako aj nemajetkovej ujmy vo výške 1991,52 eur. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka P. O.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 10919/2011. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 1190216. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútenej vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, podal na súd dňa 12.09.2007 návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd o predmetnom návrhu nerozhodol v zákonom stanovenej lehote t.j. 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, keď v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora tento pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca účelne vynaložené náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov vo výške 70,-eur, s udržiavaním a správou informačného systému vo výške 40,-eur, s administráciou listín a komunikáciou s pôvodným exekútorom vo výške 50,-eur a s administratívnym spracovaním textov adresovaných exekučnému súdu, poštovným a s telekomunikačnými výdajmi spojenými s urgenciami a kontrolou stavu konania vo výške 15,-eur, t.j. celkovo vo výške 175,-eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, keď exekučný súd vystavil navrhovateľa neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora, riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, keď vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila

hospodársku stratu na strane navrhovateľa ale aj na strane jeho majiteľov. Pri určovaní nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom (s poukazom na možnú analógiu), podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačeným prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatnil sumu 1991,52 eur, za nečinnosť exekučného súdu v rozsahu viac ako 1087 dní. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu v súlade s uvedenou doktrínou.

Odporca v rámci vyjadrenia sa k návrhu doručeného súdu dňa 25.03.2014 navrhol žalobu zamietnuť ako právne neopodstatnenú, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca poukázal na zmätočnosť podania, keď v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky pr. zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, odporca poukázal, že navrhovateľ neuvádza ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, pričom odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 jej boli doručené dňa 23.04.2012, pričom žalobný návrh bol už dňa 27.09.2012 doručený okresnému súdu. Odporca mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote odporca uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov konania, pričom súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Odporca pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu. V prípadoch ak exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Podľa názoru odporcu efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov t.j. v celkovej sume 175,-eur. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považuje odporca za nesprávne a účelové. Odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ v návrhu poukazuje na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok prietahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom

navrhovateľom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na 01.07.2014, na ktoré sa predvolaní účastníci nedostavili. Odporca písomným podaním doručeným súdu dňa 26.06.2014 prostredníctvom e-mailu navrhol zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu v ktorom opätovne popísal tvrdenia už uvádzané v návrhu na začatie konania, pričom má opätovne za to, že sú tu dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III. Na základe týchto skutočností navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a to až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Keďže o námietke zaujatosti sudcov tunajšieho súdu v tejto veci už bolo právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave, pričom navrhovateľ v novej námietke zaujatosti neuviedol nové dôvody, ako aj s poukazom, že v rámci reoptimalizácie súdnej sústavy bol exekučný spis 01.01.2008 postúpený Okresnému súdu Pezinok, o tomto návrhu súd opätovne nerozhodoval. Navrhovateľ zároveň uviedol, že mu nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu Bratislava o vylúčení resp. nevylúčení sudcov Okresného súdu Bratislava III. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že predmetné uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 20/2014-14 z 22.10.2014 bolo navrhovateľovi doručené dňa 25.03.2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise - listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb/D/2010 1360, článkom z internetového portálu www.sme.sk <<http://www.sme.sk>>, exekučným spisom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 15Er 4372/2008, znaleckým posudkom č. 1/2014 vyhotoveným znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave z 17.01.2014, obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav: Navrhovateľ ako oprávnený podal dňa 23.09.2003 na Exekútorskom úrade súdneho exekútora Bc. Jaroslava Mráza so sídlom v Bratislave návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod Ex 498/2003. Dňa 17.10.2003 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená spisová značka 36Er 2028/2003. Dňa 17.03.2004 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi Jaroslavovi Mrázovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 030535 na základe vykonateľného rozhodnutia N 1469/2003, NZ 57071/2003 -Notárskej zápisnice spísanej dňa 08.06.2003 v Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača, predmetom ktorej bolo uznanie záväzku povinného vyplývajúceho z úverovej zmluvy č. 1190216. Dňa 27.12.2007 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Dňom 01.01.2008 v rámci reoptimalizácie súdnej sústavy bol predmetný súdny spis postúpený z Okresného súdu Bratislava III na Okresný súd Pezinok ako nadobúdajúci súd a bola mu pridelená sp. zn. 15Er 4372/2008. Následne dňa 23.03.2009 bol súdny exekútor Jaroslav Mráz vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a na vyčíslenie trov exekúcie. Navrhovateľ (oprávnený) podaním doručeným exekučnému súdu dňa 25.05.2009 žiadal súd o informáciu o stave konania. Dňa 02.09.2009. Súdny exekútor dňa 02.09.2009 exekučnému súdu oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora, s tým, že v priebehu exekučného konania čiastočne vymohol pohľadávku oprávneného a tým čiastočne uspokojil trovy exekúcie a ďalšie trovy si neuplatnil. Následne dňa 30.10.2009 súdny exekútor Jaroslav Mráz exekučnému súdu vrátil originál poverenia a súdny spis. Uznesením č.k. 15Er 4372/2008-25 z 10.12.2010 súd návrhu oprávneného vyhovel tak, že vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u JUDr. Jaroslava Mráza pod sp.zn. EX 498/03 a na súde pod sp. zn. 15Er 4372/2008 poveruje súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom úradu Záhradnícka 62, 821 08 Bratislava, ktorému sa vec postupuje na ďalšie konanie, s tým, že súdnemu exekútorovi Jaroslavovi Mrázovi súd náhradu trov exekúcie nepriznáva. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2010.

Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora, s tým, že znalecký ústav sa nezaoberal majetkovou škodou, vzniklou navrhovateľovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Súd na predmetný znalecký posudok neprihliadal, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, keď navyše ani nevypovedá o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetnom exekučnom konaní navrhovateľovi vzniknúť. V danom prípade sa jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.

Podľa § 44 ods. 5 zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok (v rozhodnom období), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005. Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2012), ďalej len cit. zákon, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom

Podľa § 4 ods. 1 pís. a/ bod 1, cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak, Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 pís. a/b/c/, d/ cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v exekučnej veci oprávneného (navrhovateľa), proti povinnému P. O., nar. XX.XX.XXXX, pôvodne vedenej pred tunajším súdom pod sp.zn. 36Er2028/2003, v súčasnosti vedenej pred Okresným súdom Pezinok (z dôvodu reoptimalizácie súdnej sústavy k 01.01.2008) pod sp. zn. 15Er 4372/2008, rozhodol súd o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora doručeného súdu dňa 27.12.2007, uznesením č.k. 15Er 4372/2008-25 z 10.12.2010. V období od doručenia návrhu oprávneného až po samotné rozhodnutie predchádzala

písomná komunikácia medzi pôvodným exekútorom a súdom, pričom exekučný spis bol súdu doručený dňa 30.10.2009.

Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky a/ nesprávny úradný postup, b/ existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Ad a/ nesprávnym úradným postupom sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení, súd v rozhodnom období nebol viazaný lehotou na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekúcie a to s poukazom na § 44 ods.5 v spojení s § 238 ods. 1,2 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Záverom súd udáva, že sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. prietahy v konaní, keď na ich preskúmanie je oprávnený len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy.

Ad b/ v prípade existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu má súd za to, že v prípade vzniku škody je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, na preukázanie ktorých je povinný navrhovateľ. Navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz resp. dôkazy preukazujúce vznik majetkovej ujmy a jej výšku, taktiež tento nijakým spôsobom nepreukázal, že práve v období od podania návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o tomto návrhu mu vznikla škoda vo výške 175,-eur. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Nedodržanie zákonnej lehoty samo o sebe nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na navrhovateľa v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ v návrhu poukázal, že zbytočnými a právne nezdôvodniteľným časovým omeškaním v rozhodovaní exekučného súdu mu bol spôsobený s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu mu spôsobila hospodársku stratu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia mala ovplyvniť ďalšie podnikateľské postupy a spôsobiť neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Súd nemohol navrhovateľovi priznať požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1991,52 eur, zdôvodnenie ktorej sa pohybovalo len v rovine hypotetických tvrdení, keď tento nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, nekonkretizoval aké konkrétne podnikateľské aktivity a konkrétne podnikateľské plány boli nezákonným rozhodnutím ovplyvnené a v akom rozsahu. Súd nemohol akceptovať navrhovateľom paušalizovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 663,88 eur za rok prietahov, keďže je potrebné prihliadať na význam sporu navrhovateľa, a to najmä pri právnických osobách, kde je nutné zohľadniť podnikateľskú činnosť tej - ktorej osoby.

Ad c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Navrhovateľ ani v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Nakoľko navrhovateľ nesplnil dôkaznú povinnosť, riadne nepreukázal uplatnený nárok, nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných predpokladov spájajúcich vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., s poukazom na úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.